

Не прежалва го.

(Пѣе се на хоро).

Бързо

236.

— „Момитѣ съятъ босилекъ,
Пиле Марио, Марио,
Коя градина, коя две,
А ти, дъщерко, ни една.“

— „И азъ съмъ, мале, съяла
Градина и половина.

Не ми й излѣзло босилекъ,

Най ми излѣзло татула,

И на татула тополя,

И на тополя сокола,

Прилича на нашъ Никола.“

Майка Марийки говори:

— „Дъще Марийке, Марийке,

Какъвъ е този Никола!

Своя го майка прежали,

А ти го още жалѣшъ.“

Нераздѣлни.

Умѣрено

237.

Любили сж се, любили
Иванъ и Рада двамата
Отъ малки доръ до голѣми.
Като голѣми станали,
Тѣ си на хоро отишли
И сж на едно играли.